

Určete druhy vedlejších vět.

Až na konci vždycky poznáš, jak jsi měl začít.

Běžel tak rychle, že sotva dech popadal.

Bylo to, jako když jíte čerstvý chleba s máslem.

Co bylo ztraceno, starostí nevrátíš.

Cokoliv někdo dokázal, dokážeš i ty.

Hajný se smál, až mu obroučky brýlí poskakovaly na nose.

Chceš-li dobrou rybu, musíš pro ni hluboko.

Jak Honza ulovil svou první rybu, rybaření se mu zalíbilo.

Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.

Jestliže případ je snadný, tu kdokoliv promluvit umí.

Kánoe měla tu nevýhodu, že se na ní nedalo nikam utéct.

Kde člověka neznají, berou ho podle vzhledu.

Kde je mnoho zákonů, tu i křivd je mnoho.

Kde není nic, každá kapka je dobrá.

Kdo při setí šetří, toho úroda nepotěší.

Kdo rychle dává, dvakrát dává.

Když neodvykneš zvyku včas, spoutá tě snáz.

Mlha pod kopci byla tak hustá, že po světlech nebylo ani stopy.

Mluví, co mu slina na jazyk přinese.

Mluví, jak mu zobák narostl.

Mluví, jako když másla ukrajuje.

Mnohý káže, čemu sám nevěří.

Nezasel, aby mu kroupy nepobily.

Nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůře.

Nohy se mu bořily do písku, jak kdyby byly z olova.

Opakoval jsem vzkaz tak, jak jsem si ho pamatoval.

Poslechneš-li rozkazu, zbavíš se zodpovědnosti.

Pověst roste tím, jak se šíří.

Pozoroval jsem ryby v řece, jak vyskakují na hladinu.

Rostlina vystavená větru bojuje o přežití tak, že vytváří často silnější a rozvětvenější kořenový systém než rostlina chráněná.

Ukázal mu, zač je toho loket.

Um svede, co nesvede síla.

Umí si spočítat, kolik je dvě a dvě.

Utrácej jen tolik, kolik máš.

V jakém nepořádku studenti přišli, tak se postavili nebo usadili.

Žádná zahrada není natolik dokonalá, aby se v ní dařilo všemu.